

Liturgie gezamenlijke dienst Startzondag Haulerwijk 10-09-2023

Kruiskerk, 10.00 uur, met vanaf 9.45 uur sing-inn.

Thema: *Ga mee!*

Voorganger: Kor van der Meer

Muziek: Just4Him

Techniek: beamteam NGK

Zingen voor de dienst (vanaf 9.45 uur):

- *Welkom Thuis*
- *Vul dit huis met uw glorie (Opw 815)*
- *Sing His praise again*

In de dienst:

Welkom en mededelingen kerkenraden

Votum

Vredegroet

Zingen: *Breng ons samen (Opw.797)*

Gebed

Kindmoment

Zingen: *Kom op, ga je mee*

Bijbellezingen:

1.Psalm 122 (BGT)

2.Efeziërs 3: 14-21 (BGT)

Zingen: *Glory glory hallelujah (Nederlands)*

Stap voor stap (Opw.863)

Overdenking

Zingen: *Lichtstad met uw paarden poorten (Glorieklokken 52)*

Zingen: *Nooit meer alleen (Opw.698)*

Dankgebed en voorbede

Collectes

Zingen: *Lb 416 (Ga met God en Hij zal met je zijn)*

Zegen

Beste allemaal, hier in de kerk en online, thuis of ergens anders meekijkend,

⇒ **Dia 1 laten zien: Ga mee! – Startzondag Haulerwijk 2023**

Ga mee!

Als je die woorden hoort, zit daar een uitnodiging in.

Een aansporing ook: heb je zin om mee te gaan?

De vraag alleen is natuurlijk: waarheen?

Want dat bepaalt, of je zin hebt of dat het zin heeft om mee te gaan.

Is het iets leuks? Een verjaardag of een feest, misschien?

Een verrassing? Of iets nieuws?

En niet onbelangrijk: Ga je er met z'n tweeën heen? Of gaan er nog meer mensen mee?

Ga je mee?

In Psalm 122 klinkt die vraag ook: *Ga je mee naar het huis van de HEER?*

En degene, die de uitnodiging krijgt, is er erg blij mee en wil er graag op in gaan.

Dan moet er toch wel wat bijzonders aan de hand zijn.

En dat is het ook, want het is een uitnodiging om samen naar een feest te gaan.

Een groot feest, dat in de hoofdstad van Israël, Jeruzalem, gevierd wordt.

En dat niet met een paar mensen, maar met een heel volk.

Een nationale feestdag dus.

En dat op uitnodiging van een heel speciaal iemand.

Iemand, die een prachtig gebouw heeft laten neerzetten, waar heel het volk, welkom is.

En dat niet alleen op feestdagen, maar op elke dag van het jaar.

En dat is niet het paleis van de koning, maar de tempel van God zelf.

De plaats, waar Hij zelf midden tussen zijn volk wil wonen.

Dichtbij en tussen de mensen, die Hij liefheeft en wil verzorgen met alles, wat ze nodig hebben.

Een paar keer per jaar worden de Israëlieten in Jeruzalem verwacht, om feest te vieren met en voor de HEER en Hem te eren om wie Hij is en wat Hij doet.

Hij heeft het in de wetten van zijn volk zo geregeld, dat ze daarvoor de gelegenheid hebben en kunnen genieten van de vrije dagen en van de ontmoeting met Hem en met elkaar.

Hij weet, dat ze niet zonder Hem kunnen leven, maar mét Hem een goed leven kunnen hebben, waarin ze kunnen rekenen op zijn zorg en bescherming.

Hij weet, wie de mensen zijn, die Hij heeft uitgekozen als zijn volk.

Wat dat volk is het nageslacht van Abraham.

Lang geleden had Hij tegen hun stamvader gezegd: "**Ga**, Abraham! **Ga**, naar het land, dat Ik je wijzen zal."

En Abram was met Sara in vertrouwen op God gegaan naar het land Kanaän, dat God beloofd had aan zijn nageslacht te zullen geven.

En de HEER had zijn belofte waargemaakt: Na een lang verblijf in Egypte had God zijn volk bevrijd uit de slavernij en ze onder aanvoering van Mozes door de woestijn naar Kanaän geleid. Hij had zich aan zijn volk bekend gemaakt als *de HEER, als Jahwe, Ik ben, die Ik ben*. de God, die erbij is, betrokken en bevrijdend.

En onder leiding van Jozua had Israël het land Kanaän veroverd en was het onder de 12 stammen verdeeld volgens de aanwijzing van de HEER.

Maar Hij weet ook, hoe kwetsbaar zijn volk is van zichzelf.

En daarom wil Hij het volk regelmatig bij elkaar hebben, om hen te laten zien, wie Hij voor hen wil zijn: *een God, die schuld en zonde wil vergeven, een God, die liefdevol, genadig, geduldig, trouw en rechtvaardig is in de manier, waarop Hij met mensen omgaat en voor ze zorgt.*

Dat wordt afgebeeld door de offers, die dagelijks gebracht worden in de tempel, door de gebeden, die daar uitgesproken worden tot God, maar vooral ook door de vieringen van de feesten: het Pesach-feest, het Loofhuttenfeest en het Wekenfeest.

En als je daarvoor uitgenodigd wordt, dan ga je samen met je familie, met je vrienden, met je dorpsgenoten of medeburgers uit de stad, waar je woont, op weg naar Jeruzalem.

Voor iedereen is de lengte van de reis weer anders, maar de aankomst in Jeruzalem is voor iedereen gelijk.

⇒ **Doorklikken naar dia 2: Ga je mee naar het huis van de HEER?**

De dichter van Psalm 122 schiet vol, als hij daaraan denkt:

Dat moment, dat je voeten echt binnen de muren van Jeruzalem staan, de stad, die voor iedereen toen en nu nog steeds tot de verbeelding spreekt: want de stad van de HEER, prachtig gebouwd, met sterke en stevige muren.

De stad, die vol is van de geschiedenis door de koningen David en Salomo. De stad, waar vrede en rust de dienst uitmaken en waar recht gesproken wordt in de naam van de HEER.

Zo'n feest wil je niet missen, daar moet je gewoon bij zijn!

Ga je mee? Natuurlijk!

Ga je mee?

Sinds de dichter van Psalm 122 uitgenodigd werd om mee te gaan naar Jeruzalem, is er veel veranderd.

In het begin van het Nieuwe Testament zien we, hoe zich dat ontwikkeld heeft.

De 12-jarige Jezus wordt door zijn ouders Maria en Jozef meegenomen naar Jeruzalem, waar ze elk jaar naar toegingen om het Pesach-feest te vieren (Lucas 2).

Maar elke sabbat gingen de Joden naar de synagoge in de buurt, in hun woonplaats, om uit de Schriften te lezen en onderwezen te worden (Lucas 4).

Jezus zelf legt aan de Samaritaanse vrouw bij de bron in Sichar uit, dat er een tijd zal aanbreken, dat het vereren van God niet meer gebonden is aan de stad Jeruzalem of een heilige berg.

⇒ **Doorklikken naar dia 3: Johannes 4: 23**

En Hij zegt dan: *Die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt, vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen, die Hem zó aanbidden.* (Johannes 4: 23).

Namens God de Vader nodigt Jezus, Gods Zoon, geleid door de Geest, mensen uit, om Hem te volgen: **Ga je mee?** en zo de Vader te aanbidden in de Zoon, in wie Hij zijn liefde aan de wereld laat zien.

En dat hoeft dus niet per sé meer in Jeruzalem of Samaria, maar sinds Pinksteren laat God het goede nieuws, dat je gered kunt worden door geloof in Jezus Christus overal ter wereld bekend maken.

Om het met de titel van een bekend Kerstlied te zeggen:

Go, tell it on the mountain, over the hills and everywhere!

Ga, vertel dat goede nieuws, op de berg, over de heuvels en overal!

En de Here Jezus laat ons door zijn apostel Paulus weten, hoe dat eruit ziet.

Hij heeft Paulus hoogstpersoonlijk de opdracht gegeven: *“Ga ook naar de andere volken om hun de ogen te openen, zodat ze zich van de duisternis naar het licht keren en van de Satan naar God. Door in Mij te geloven zullen ze vergeving krijgen van hun zonden en samen met allen, die Mij toebehoren, zullen ze deel krijgen aan mijn Koninkrijk.”* (Handeling 26: 17-19)

In de eerste hoofdstukken van zijn brief aan de gemeente van Christus, die ontstaan was in Efeze, een stad, die lag in het land, dat wij tegenwoordig Turkije noemen, beschrijft Paulus de grote rijkdom van het geloof.

Hij zegt: God is in onze tijd bezig met de grootste vredesoperatie ooit!

Hij is bezig Joden en heidenen samen te voegen door het werk van Jezus Christus.

⇒ **Doorklikken naar dia 4: Ef.3: Samen één in de naam van Jezus!**

Ze zijn *samen één in de naam van Jezus, om samen achter hun Heer aan te gaan.*

In Hem hebben beiden in één Geest, de Heilige Geest, de toegang tot de Vader.

Dat maken jullie mee, schrijft Paulus.

Kijk eens, Efeziërs, wat een vrede en liefde van Christus er zo naar jullie toe komt!

Jullie horen er helemaal bij, dankzij Jezus. God was dat al lang van plan.

Eeuwenlang was dat een geheim, maar jullie mogen het nu weten.

Als je dat hoort, denk je zo maar: nou, die Paulus is een geweldige apostel.

En die gemeente van Efeze is vast een gemeente, die groeit en bloeit.

Maar wat is de werkelijkheid?

Paulus zit gevangen en de gemeente van Efeze dreigt daardoor de moed laten zakken.

Ze zitten in een behoorlijke geloofsdip (3: 13).

Hij laat ze daarom zien, dat je in het geloof veel verder kunt kijken en daaruit nieuwe moed mag putten. Hij vertelt ze daarom heel enthousiast wie God is en wat Hij allemaal doet.

Oneindig veel meer dan zij denken en beseffen.

Die kennis over Gods werk hebben ze daar in Efeze nodig:

Jezus Christus staat voor hen klaar en laat hen bemoedigen door zijn apostel.

Geen gevangenschap kan dat tegenhouden.

En dat geldt ook voor het gebed, dat de apostel aan het slot van Efeziërs 3 uitspreekt.

Door de geloofskennis, die hij heeft, kan hij vol vertrouwen bidden tot God.

⇒ **Doorklikken naar dia 5: Ef.3: Bid mee met Paulus**

En hij nodigt ons uit: ***Bid mee!***

Als gevangene buigt hij zijn knieën voor God de Vader

Door zijn gebedshouding laat Paulus om te beginnen zien, dat, wie wil groeien in geloof, bereid moet zijn zich klein te maken voor zijn hemelse Vader en van Hem afhankelijk moet willen zijn.

En zo gaat hij bidden om geloofsgroei voor die ontmoedigde gemeente.

Hij draagt hen op aan hun hemelse Vader.

En hij vraagt om kracht en sterkte.

Ze hebben Gods kracht nodig om te groeien tegen de verdrukking in.

Om sterk te staan in allerlei beproevingen en verzoeken.

Hij bidt, of die kracht van God door het werk van zijn Geest diep in hun harten mag doordringen.

En als dat gebeurt, heeft dat een enorm effect.

Het woord, dat hier in het Grieks voor *kracht* gebruikt wordt, maakt dat ook wel duidelijk: *Dunamis*, daarvan is ons *dynamiet* afgeleid.

Nou, en in 'Gods dynamiet', komt de hele rijkdom van het geloof in Christus mee.

De ontelbare schatten van Gods liefde, zijn barmhartigheid en genade, zodat *Christus door het geloof in je hart kan komen wonen*.

Dat is het tweede, waar Paulus om vraagt.

⇒ **Doorklikken naar dia 6: Ef.3: Laat Christus in je hart wonen.**

Door de gave van het geloof opent God je hart om Christus daar een plaats te geven.

En dat niet maar voor een korte tijd, voor een logeerpartij van een paar dagen, maar om daar permanent te kunnen wonen, voor altijd.

En ook niet om daar een zolderkamertje te huren, maar als huisbaas, zodat Hij het kan inrichten en beheersen, zoals Hij wil.

Zo wil God doordringen tot de plek, waar mensen hun beslissingen nemen.

Waar onze gevoelens vorm krijgen.

Waar gedachten beginnen en gekoesterd worden.

Als dat gebeurt, als Christus in je hart woont en dat beheerst, verandert je leven.

Dan kun je veel meer dan je denkt.

Want dan gaat Gods liefde in Christus je leven vervullen.

Daarin ben je dan *geworteld en gegrondvest*, schrijft Paulus.

Dan betekent, dat je de wortels van je hele bestaan aan Christus vast zitten.

Denk daarbij maar aan het beeld van de ranken, die aan de wijnstok, Christus, verbonden zijn (Johannes 15).

Of aan Christus als het fundament van je leven. Dat is een solide basis om op te bouwen.

Een basis voor je héle leven. Niet alleen voor de zondag, maar voor elke dag van de week.

Op dat fundament mag je elke dag te werken aan geloofsgroei.

En daarvoor heb je elkaar gekregen. En je kunt ook niet zonder elkaar.

Dat is het volgende, waar Paulus de gemeenteleden in Efeze en ons op wijst.

Hij laat ons zien: God is in Jezus Christus niet alleen met mij persoonlijk bezig, maar met veel meer mensen. Mensen vroeger en mensen nu.

Mensen in mijn directe omgeving, maar ook veel verder weg in deze wereld.

Zijn liefde is veel groter en rijker dan die Hij mij al wil geven.

Ook die anderen mogen daarin volop delen.

Zij hebben mij en ik heb hen nodig, om samen met hen te ontdekken, wie Jezus is en wat Hij doet. Voor hen, voor mij en voor heel veel anderen.

⇒ **Doorklikken naar dia 7: Ga mee...**

Ga dus mee, doe mee, bid mee, luister mee, lees mee en leef mee met elkaar!

Want niemand is in staat in z'n eentje alle kennis over Gods heilsplan te bevatten.

Daar is dat veel te omvangrijk, veel te groot voor, oneindig groot.

De breedte, de lengte, de hoogte en de diepte daarvan zijn voor ons niet te meten.

Voor hen en ons allen bidt Paulus om geloofskennis, die in het dagelijks leven toegepast kan worden.

In hoofdstuk 4 werkt Paulus dan uit, hoe je samen mag werken aan geloofsgroei.

Met je hoofd, je hart en je handen.

Hij laat zien, dat Christus zijn kerk de gaven en de kracht geeft, die nodig zijn, om te geestelijk te kunnen groeien in liefde

Hij gebruikt daarvoor het bekende beeld van het lichaam voor de gemeente van Christus.

Ieder gemeentelid heeft verschillende gaven en talenten ontvangen.

Maar in die ene gemeente hebben ze gezamenlijke een aantal voorrechten.

Eén Geest, die het lichaam van Christus, de kerk, beheerst;

Eén Heer, in wie ze geloven

Eén hemelse Vader, die hun leven leidt en tot wie ze mogen bidden

Wat een wonder, dat je daarbij mag horen!

Dat je zo opgenomen bent in Gods grote heilsplan!

En vanuit die verbondenheid worden we geroepen onze gaven te gebruiken.

Niet iedereen heeft dezelfde gaven en niet iedereen evenveel.

Soms zie je bij één en dezelfde persoon ook een combinatie van gaven.

De één is meer een 'spreker', de ander een 'doener'.

De één is bedachtzaam en geduldig, de ander handelt spontaan en weet van doorpakken.

Ieder krijgt van Christus, schrijft Paulus, zijn of haar gaven *op maat* (4: 7).

Hij deelt ze uit en verleent de kracht, om ermee te werken op die plaats in het lichaam, waar Hij ons roept.

Zo wil Hij ons samen laten werken aan geloofsgroei.

Daarvoor mag de kerk, ook de kerken hier in Haulerwijk een leerschool zijn.

Want al die verschillende gaven, die Christus aan ons persoonlijk geeft, zijn niet bedoeld, om maar voor jezelf te houden.

Je mag meewerken aan de geloofsgroei van anderen, terwijl anderen onmisbaar zijn voor jouw groei.

Straks, tijdens het koffiedrinken, kun je ontdekken, welke mogelijkheden er allemaal dit seizoen zijn, om mee te doen.

Samen ben je immers geroepen, om Jezus Christus en elkaar te dienen met je gaven?

En als Hij in je hart woont, dan houdt je ook rekening met elkaar en kun je veel van elkaar verdragen.

Wees bereid, om anderen te leren door te spreken, maar ook om van anderen te leren door te luisteren.

Neem in een jachtige wereld tijd voor elkaar en bidt voor en met elkaar.

Lees zo met verwonderde ogen je Bijbel, en bid elke dag, dat je groeien mag.

Gebruik de rijkdom aan middelen, die Christus ons daarin gegeven heeft.

Leer van de kennis, die onze voorouders hebben opgedaan over Gods heilsplan en geef je eigen ervaringen door aan de volgende generatie.

Gebruik je Bijbel en je belijdenisgeschriften, om te groeien in je geloof.

Als het om de groei van planten en bloemen gaat, begrijpt iedereen, dat het niets wordt, als je die niet goed verzorgt met genoeg licht, water en warmte.

Zo is het ook met je geloof.

Je kunt het onderhouden, het verzorgen, door het lezen van en nadenken over Gods Woord, door het actief luisteren en meedoen in de kerkdienst en het bewust gebruiken van de sacramenten van doop en avondmaal

Doe je dat niet, dan kun je de groei wel vergeten.

En als je zo met elkaar werkt aan geloofsgroei, als je mee doet, dan gaat daar ook wat van uit.

Het is goed voor het functioneren van het hele lichaam, de gemeente, heeft een heldere uitstraling naar buiten, omdat je samen getuigt van geloof, hoop en liefde en het dient tot verheerlijking van God.

Daarmee sluit ook Paulus af in Efeziërs 3. Hij looft God om zijn macht en heerlijkheid.

Die macht mag je al ervaren door de geweldige kracht, waarmee Hij in ons werkt.

Maar die almacht is nog veel groter dan wij bidden of beseffen.

En daar mogen we in geloof op vertrouwen, ook als het moeilijk is of stormt in je leven.

Zo spoort Paulus ons aan tot gebed en dankt God uitbundig voor zijn heerlijkheid.

Die mag al zich die al zichtbaar mag worden in de kerk gemeente en in Christus Jezus zelf, naar wie we in liefde steeds verder mogen toe groeien, totdat het lichaam volmaakt is en het leven van al Gods kinderen voorgoed in bloei staat en onze voeten mogen staan in het hemelse Jeruzalem, de Lichtstad met paarden poorten.

Ga je mee, achter Jezus aan? Ik wel! Wie volgt?

AMEN